

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 42621-01-25

לפני: כבוד השופט אלכס שטיין

המבקש: יגאל שגיא

נגד

המשיב: פקיד שומה תל אביב 1

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופטת ע' רביד) שניתנה ביום 31.12.2024 בע"א 32242-09-24; בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט ש' שוחט, ס"נ) שניתנה ביום 7.1.2025 בע"א 32242-09-24

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לקבלת רשות ערעור על שתי החלטות שניתנו על ידי בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו בגדרי ע"א 32242-09-24:

א. החלטת השופטת ע' רביד מיום 31.12.2024 (להלן: ההחלטה נושא הבקשה דנן), אשר דחתה את בקשת המבקש דכאן (להלן: המבקש) לקיים עיון חוזר בהחלטה שניתנה על ידי השופטת רביד ביום 4.12.2024 (להלן: ההחלטה המהותית).

ב. החלטת השופט ש' שוחט, ס"נ, מיום 7.1.2025, אשר דחתה את בקשת המבקש "להחליף את כב' השופטת עינת רביד בשופט/ת אחר/ת בהרכב מותב הערעור" וכן "להוציא צו מניעה זמני נגד המשיב שיאסור על כל דיספוזיציה בקנייני התפוס בידי, עד מתן פסק הדין בערעור".

2. החלטת השופט שוחט בנושא הראשון, שעניינה אי-פסילת השופטת רביד, מצויה בסמכותו של נשיא בית המשפט העליון, ממלא מקומו או משנהו, ועל כן לא אעסוק בה.

אציין כי עניין זה כבר נדון והוכרע לחובת המבקש בהחלטת מ"מ הנשיא, השופט י' עמית, אשר ניתנה בעפ"ס 31683-11-24 שגיא נ' פקיד שומה תל אביב 1 (17.11.2024).

3. החלטת השופט שוחט בנושא השני נסובה על אותו עניין שהוכרע קודם לכן בהחלטה המהותית ובהחלטה נושא הבקשה דנן.

4. עסקינן בהליכים למימוש חוב פסוק שהמבקש חב למשיב. במסגרת זו, החליטה השופטת רביד, בהחלטה המהותית, לעכב את מימוש דירתו של המבקש כנגד הפקדת ערובה כספית בסך של 50,000 ש"ח עד יום 15.12.2024, וכן אפשרה לו לפנות את המטלטלין שבדירה עד יום 11.12.2024. ברי הוא, כי מדובר בהחלטה שגרתית במסגרתה נשקלו סיכויי הערעור מושא ע"א 32242-09-24 ומאזן הנוחות.

5. לאחר עיון בכתובים, מצאתי כי בהחלטה נושא הבקשה דנן לא נפל שום פגם הקורא להתערבותנו. ממילא לא מצאתי כל פגם בהחלטה המהותית: כפי שכבר ציינתי, זוהי החלטה שגרתית במסגרתה נשקלו סיכויי הערעור, מזה, ומאזן הנוחות, מזה. לטעמי, בהחלטה זו הלכה השופטת רביד כברת-דרך לטובת המבקש, בשים לב לכך שמדובר במימושו של חוב פסוק. כפועל יוצא מכך, החלטת השופט שוחט בנושא השני, אף היא נכונה לחלוטין.

6. כל אחת מההחלטות, עליהן מבקש המבקש לערער לפנינו, נטועה בליבת שיקול-הדעת המסור למקבליהן בכל הקשור למתן סעדים זמניים ולקביעת תנאיהם; והמבקש לא הצביע על שום עילה מבוררת אשר עשויה להצדיק התערבות בהחלטות אלה. אמירותיו הכוללניות, אשר מתארות את הליכי מימושו של חוב פסוק כ"הזויים" ו"בלתי נתפסים", ודברי ההשתלחות בשופטת רביד, שעושה את מלאכתה נאמנה, בוודאי אינם מקימים עילה כזאת.

7. הבקשה נדחית אפוא בזאת, ועמה נדחית הבקשה לקבלת סעד זמני. המבקש ישלם לאוצר המדינה הוצאות בסך כולל של 2,000 ש"ח.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ה (22 ינואר 2025).

אלכס שטיין
שופט